

[Justitsministeren]

spørgsmålet om retternes sammensætning i straffesager. Et hovedpunkt i disse overvejelser vil det være at styrke det læge element i strafferetsplejen.

Jeg kan oplyse, at vi fra ministeriets side sigter imod at fremsætte lovforslag herom i den kommende folketingssamling, og jeg kan således bekræfte de forventninger, som bl.a. det radikale venstre og især socialistisk folkeparti har givet udtryk for her i dag og også i tillægsbetænkningen.

Vi går ud fra, at vi i efteråret kan få en generel vurdering – også i samarbejde med retsudvalget – om lægdommerelementet, nævnings og domsmænds betydning og indplacering i retsplejen.

Det vil fremgå af det, jeg har sagt her, at fru Nathalie Linds indledende bemærkninger, hvorefter vi skulle have foreslået en nedsættelse af strafferammerne for voldtægt, røveri og brandstiftelse, ikke er korrekte. Der er foreslået nedsættelse af strafferammerne for så vidt angår røveri, og det er rigtigt, at vi har drøftet det indgående i retsudvalget. Jeg har stillet mig åben over for at overveje en mindre nedsættelse end den, der er foreslået. Et udgangspunkt har bl.a. været, at det måske ikke er særlig rimeligt, at der for røveri gælder en langt højere strafferamme end også for de grove tilfælde af voldtægt. Men i øvrigt er der ikke tale om nogen nedsættelse af strafferammerne, men alene om en opdeling af strafferammerne, som vi kender det fra adskillige andre tilfælde i straffeloven, således som jeg har nævnt det her.

Det er korrekt – således som fru Nathalie Lind nævnte det – at vi i mit partis arbejdsprogram taler om og ønsker en styrkelse af det læge element i retsplejen. Det gør vi også, men vi skal have for øje, at der sikkert er tilfælde, hvor de lægfolk, der medvirker, synes, at de sager, hvor de bliver sat til at medvirke, har en lidt, skal vi sige banal karakter en gang imellem i forhold til andre sager, hvor de ikke medvirker. Skal man styrke det læge element, bør vi da også tage i betragtning, om lægdommere medvirker, hvor det er vigtigst at få dem til at medvirke, og det er det foreliggende ændringsforslag i hvert fald ikke egnet til at sikre.

Derfor synes jeg, det er væsentligt, at vi får en drøftelse af dette problem her til efteråret, og det vil jeg som sagt lægge op til.

Jeg synes ikke, det har været helt rimeligt, således som det har været anført af et par af ordførerne, at tale om, at det, der har været motiverende i denne sag, har været bekvemmelighedshensyn for dommerne og vist også anklagemyndigheden. Jeg synes ikke, det er rimeligt på baggrund af den meget, meget grundige betænkning, som straffelovrådet har udarbejdet, og på baggrund af de meget omfattende udtalelser, vi har fra de hørte myndigheders side.

Jeg vil gerne sige til hr. Wilhjelms, at det – som det fremgår af det, jeg har sagt nu – forekommer os, at det ændringsforslag, der er stillet, er uigennemtænkt, og at det vil give skævheder i retsplejen. Når man kan karakterisere det på den måde, og når man ser det i relation til det meget, meget grundige forarbejde, som straffelovrådet og andre har udført, ville det være halsløs gerning at vedtage dette forslag umiddelbart i forbindelse med den afsluttende behandling.

Derfor har jeg givet udtryk for – og det fastholder jeg – at jeg i den situation ville foretrække, at vi fortsatte behandlingen til næste år. Men der er ingen som helst betænkeligheder ved at vedtage det foreliggende lovforslag, hvis det sker efter en forkastelse af ændringsforslaget, og jeg skal henstille, at man stemmer ændringsforslaget ned.

Nathalie Lind (V):

Jeg må sige, at jeg undrede mig, da jeg hørte ministerens sidste udtalelse, hvor ordvalget blev endnu stærkere, og hvor der blev sagt, at det var halsløs gerning at ville stemme for det ændringsforslag, vi nu debatterer. Ministeren stiller det op på den måde, at nævningsager er sager, der drejer sig om egentlige misgerningssager. Ja men hvis man tænkte sig den teoretiske mulighed, at forbrydelser af fuldstændig ens karakter blev begået før og efter lovens ikrafttræden – og for det store flertals vedkommende er der jo både tale om angreb på legeme og, f.eks. ved røveri eller brandstiftelse, om økonomisk vinding – er det da en halsløs gerning at foreslå, at sager af denne karakter, som altså før ikrafttrædelsesdatoen er fuldstændig egnede til nævningsager, fordi det er misgerningssager, fortsat skal være det? Nu har man foretaget en opdeling og sagt, at det kun er den alvorligere del af dem, man vil